

[Glistrup]

men man kan simpelt hen ikke få løst den ligning, uden at man enten sætter udgifterne ned eller indtægterne op for statens vedkommende. Jeg vil derfor bede finansministeren om mere kraftigt at forklare os, hvordan det gab, som altså nu er blevet af størrelsesordenen 40-45 mia kr. på årsbasis, skal udfyldes. Det er jo ikke nok bare at have de skønne tanker og ædle hensigter, som finansministeren gav udtryk for. Der må være et eller andet konkret om, hvordan man vil fjerne dette underskud på 40-45 mia kr., som i sig selv har en iboende tendens til at vokse, og som altså vil føre til, at vi nødvendigvis - så langt kan vi være enige - må optage lån af den størrelsesorden. Hvordan vil man fjerne dette underskud? Hvor meget vil man forhøje skatterne med, og hvor meget vil man forsøge at sætte udgifterne ned med? Summen af de to tal må blive ca. 50 mia kr., det er størrelsesordenen, og ikke den af hr. Bertel Haarder omtalte 1,7 eller 2,5 mia kr. Hvordan vil man få disse ting til at hænge sammen, således at man sammenlagt forøger skatteudskrivningen og mindsker statens udgifter med et beløb på op mod 50 mia kr.? Det er realiteterne, og vi må kunne gøre krav på, at den, der får finansministerløn, også kan oplyse folketinget om, hvordan man vil nå frem til at klare disse problemer, for ellers stavrer vi bare videre ad vejen mod det, som altså nu ifølge hr. Arne Melchior på nudansk hedder, at vi farer ned i afgrunden; det er faktisk lige præcis det, vi gør i øjeblikket. Man skal forhåbentlig ikke være forhenværende finansminister for at fatte det. Det ville være rart, hvis også den nuværende finansminister kunne sige, at han forstod det, og kunne forklare helt koncist, hvordan vi skal undgå det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Finansministeren sluttede med at sige, at man ville se velvilligt på de spørgsmål, der var blevet stillet her, og jeg vil godt spørge, om jeg kan opfatte det som et tilsagn om, at vi under udvalgsarbejdet vil prøve at finde ud af, hvad vi kan gøre mod det, som jeg kaldte lovlige skattefiduser. Jeg har forstået af diskussioner i TV og pressen, at den tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, var klar over problemet og indstillet på, at der måtte gøres et eller andet ved det, og jeg vil

meget gerne, at vi går nøjere ind på det under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg gerne sige til hr. Palle Simonsen, at når vi fra SFs side forholder os lidt afventende over for forslaget og også gerne vil se, hvad der kan komme til at ligge i den kommende finanslov og i regeringens planer, er det ikke, fordi vi er enige med de borgerlige i, at der må en yderligere nedskæringspolitik til, men fordi vi ønsker at se, hvad der bliver ud af de forslag, som også ligger i statsministerens redegørelse, og som kunne give os håb om, at der i dette land og fra dette folketing kunne blive åbnet for en reformpolitik til gavn for de mennesker, som i alt for mange år har været udsat for indkomstpoltikken og nedskæringspolitikken.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne have lov til at gøre tre bemærkninger. Den ene er til fru Ingerlise Koefoed, og det, jeg her vil sige, er, at skatteministerens jo arbejder med en række ting i lovgivningen, og jeg tror oprigtigt talt, det er mest hensigtsmæssigt, at vi lader arbejdet med ændringer i skattelovgivningen foregå i skatteudvalget og efter udspil fra skatteministerens.

Til hr. Palle Simonsens bemærkninger om, at jeg skulle have forudset det på et tidligere tidspunkt, hvis der kunne være problemer med, om bemyndigelsen kunne række til engang i det nye år, må jeg sige, at jeg jo ikke har kunnet komme tidligere. Dette lovforslag er fremsat så tidligt, som det overhovedet har været muligt.

Den tredje bemærkning, jeg skal gøre, er til hr. Bertel Haarder. Jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, gentage, at aftalen i SV-regeringen gik ud på at gennemføre besparelser på 2½ mia kr. på årsbasis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):